

[Forsvarsministeren.]

saadan en Morskabslæsning, at den syntes han, vi skulde lade ogsaa andre læse. Han fandt, at det var egentlig forkert, for Venstre havde stillet det Spørgsmaal: Hvor skal Vagtkorpset have Basis og Depoter? Og da vi havde svaret, at det kunde ikke oplyses, da det i særlig Grad maatte være noget, den øverstbefalende maatte bestemme, saa at de ikke skulde komme til at ligge saaledes, at de faldt i en Modstanders Hænder — saa sagde det ærede Medlem: Hvor er det vidunderligt, det er jo den rene Morskabslæsning. Det var jeg glad ved at høre, for man skal altid berede sine Medmennesker en Glæde, naar man kan gøre det paa en saa billig Maade som her. Det er fornøjeligt, at det er Morskabslæsning, og jeg vil ogsaa anbefale Venstre at have nogen Morskab af det.

Men nu har jeg et Spørgsmaal til det ærede Medlem — han har stillet 60 Spørgsmaal til mig, og de er blevet besvaret. Vil det ærede Medlem ikke sige mig, hvor det Brorsen'ske Forslag tænkte sig Depoterne anlagt? det ærede Medlem maa vide det, gaar jeg ud fra. Jeg kan nemlig sige det ærede Medlem, at efter Ordningen af 1922 og efter det Brorsen'ske Forslag gælder nøjagtig den Ordning, det ærede Medlem her læste op, nøjagtig! Det vil med andre Ord sige, at dette er næsten mere end morsomt: det er den Ordning, som det ærede Medlem fik gennemført i 1922. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, hvis jeg skulde tage fejl, saa at komme herop og fortælle, hvordan Ordningen er i Dag; saa faar vi yderligere Morskab — ganske vist bliver det saa ikke selve Ordningen, men det ærede Medlem, der bliver Genstand for Morskaben. Men bare man morer sig, saa er det jo lige meget, hvem man morer sig over. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem: Fortsæt blot paa den Maade.

Saa havde det ærede Medlem fundet nogle Køkkenpiger, og han syntes, at det var ogsaa noget morsomt med saadanne Køkkenpiger; men saadanne Køkkenpiger vil det ærede Medlem ogsaa træffe i Dag. Derfor skulde det ærede Medlem være kommet og have sagt: Her vil de gennemføre noget nyt, og det er saa grinagtigt; læs det, og mor jer alle sammen. Men det ærede Medlem maatte vide, hvis han da vidste Besked — og jeg gaar ud fra, at han vidste Besked med det Brorsen'ske Forslag, siden han ikke spurgte dèr, men spørger her —, at det, han morer sig over, er præcis den Ordning, der gælder i Dag i Henhold til Venstres Ordning af 1922. Jeg synes derfor,

det ærede Medlem skulde fortsætte paa denne Maade med at berede os Morskab; jeg synes ikke, det kan skade noget, det kan være uhyre fornøjeligt.

Jeg vil saa gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Parkov. Det ærede Medlem Hr. Parkov er en forsigtig Mand, Diplomat, langt mere forsigtig end det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der forleden var ude og plumpede i en Vaage, som han sjapper i endnu, da han vovede sig ind paa et Omraadé, han helst skulde have holdt sig borte fra. Det ærede Medlem Hr. Parkov er mere forsigtig i saa Henseende, siger ikke mere, end at der ikke kan være Fare for Bagslag, kommer ikke og bebrejder os Ting, som det konservative Folkeparti selv har lavet, saaledes som det er, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde Forsøg paa. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kommer ikke tiere og siger, at vi saboterer Flaaden, det er han færdig med. Selv om han ogsaa har fortrolige Skrivelser at komme med, saa tror jeg ikke, disse fortrolige Skrivelser vil interessere ham mere. (*Christmas Møller: Saboteres Flaaden da ikke?*). Ja, det ærede Medlem kan jo faa Ordet, hvis han mener det opportunt; jeg tror, det vil være klogest af ham for hans egen Skyld at lade være.

Derefter beklagede det ærede Medlem Hr. Parkov, at der ikke havde været Anledning for de Konservative til at komme i Forhandling om Formaalet med det Forslag, her foreligger. Jeg vil derom sige, at der, hvis jeg ikke er fejl underrettet, forrige Vinter i tre Udvalgmøder blev forhandlet om § 1, det vil sige om Formaalet; man førte en rent akademisk Diskussion om, hvordan forskellige Bestemmelser skulde forstås o. s. v. Jeg kan ikke se andet end, at en saadan Diskussion er fuldkommen formaalsløs og ikke fører til noget som helst. Det konservative Folkeparti har jo i sin Tid været i Forhandling med Venstre om Militærspørgsmaalet, og midt i Forhandlingerne styrtede de det Ministerium, de var i Forhandling med, saa jeg kan sige, at saaledes som de bar sig ad, sidst de var i Forhandling, frister det i Grunden ikke til at gaa i Forhandling med dem igen. Og dernæst vil jeg sige, at det vil være formaalsløst for os at indlade os i en Forhandling med det konservative Folkeparti om Formaalet og ikke om Realiteten: hvad der skal gennemføres. Hvis det ærede Medlem og det konservative Folkeparti vil sige: Vi forlanger ikke mere, hvad vi har gjort tidligere, at det, vi stemmer for, skal være godkendt af den militære Sagskundskaab, det frafalder vi; vi kan være med